

Một Huyền thoại giữa Đời thường

GD&TĐ - Một chiến sĩ cách mạng gan dạ, tài trí, bản lĩnh, một trí thức trong kháng chiến; đồng thời là nhà giáo ưu tú, nhà báo, chuyên gia, doanh nghiệp, quản lý, phong trào thanh niên sinh viên và Mặt trận, đại biểu Quốc hội... nhiệm vụ nào, cương vị nào, Anh hùng Lao động, NGU'T Lê Công Cơ - Hiệu trưởng Trường ĐH Duy Tân (TP Đà Nẵng) cũng đam mê học tập, sáng tạo, đổi mới để hoàn thành xuất sắc nhiệm vụ.

Cuộc đời anh gắn liền với nhiệt huyết, thăng trầm, hàn gắn, xây dựng và phát triển đầy ấn tượng, hấp dẫn, lý thú với tầm nhìn chiến lược và luôn học hỏi, hành động để cống hiến trọn vẹn cho đất nước.

Trưởng thành từ chiến trường khốc liệt

Chiến sĩ Lê Phương Thảo (bí danh của anh Lê Công Cơ) tham gia cách mạng từ năm 1954, năm ấy anh 13 tuổi, hoạt động hợp pháp, bất hợp pháp trong lòng địch với nhiều phương thức, việc làm để tham gia phong trào, xây dựng cơ sở cách mạng. Sống trong lòng địch, trước nhiều tư tưởng khác nhau, anh đã sớm được tiếp thu và lựa chọn con đường của chủ nghĩa anh hùng cách mạng. Hơn 20 tuổi anh đã thao thức với những chông chênh khó khăn phải đương đầu, không một giây phút ngơi nghỉ làm thế nào để cách mạng miền Nam thắng lợi?

Quá trình hoạt động anh được giao rất nhiều nhiệm vụ để xây dựng phong trào cách mạng. Với trí nhớ tuyệt vời, tài hùng biện, tuyên truyền lôi cuốn, hấp dẫn, tài đối ứng, quản lý, biết sở trường của anh em để phát huy, anh đã thuyết phục và kết nối không chỉ thanh niên – sinh viên học sinh mà nhiều thành phần trong quần chúng nhân dân, Phật giáo, Công giáo... đi theo cách mạng và phát triển phong trào. Anh là chuyên gia xây dựng phong trào đô thị, kết nối chiến khu đến thành phố lúc bấy giờ.

Anh đã hoạt động, đấu tranh trong chiến trường khốc liệt với tần suất hoạt động rất lớn, đi lại như con thoi trên địa bàn vùng giáp ranh dày đặc quân thù, lúc ẩn – lúc hiện trước rừng tai mắt, đồn bót địch khắp lối mà anh vẫn thoát được, vẫn không bị địch bắt. Nhiều lần thoát khỏi tay địch trong đường tơ kẽ tóc nhờ trực giác nhạy bén. Địch đã truy lùng anh khắp nơi, nhiều lần treo giá nếu bắt được anh.

Đồng đội đã ví anh “là một hạt gạo bám trên dàn lưới mắt cáo – quả là hy hữu”. Anh là một trong những thủ lĩnh hiểm hoi, trí thức xuất sắc tiêu biểu trong phong trào thanh niên – sinh viên học sinh yêu nước tại chiến trường Quảng Nam - Đà Nẵng - Thừa Thiên - Huế, Quy Nhơn, Quảng Ngãi... và kết nối với nhiều tỉnh, thành trong khu vực miền Trung và miền Nam. Quá trình hoạt động của anh cùng đồng đội, bạn bè được nhân dân cư mang góp phần làm nên những trang sử sống động, chân thực, bi hùng, khốc liệt và ngời ngất trong chiến trường cách mạng miền Nam mà không bút mực nào có thể tả xiết.

Duyên phận với giáo dục

Từ một thư sinh nho nhã, anh đã trải qua nhiều nhiệm vụ lãnh đạo trong kháng chiến và hòa bình như Chủ tịch Liên hiệp Sinh viên học sinh, Bí thư Thành đoàn, Tỉnh đoàn, Phó Chủ tịch Thường trực Ủy ban MTTQ Việt Nam tỉnh, Giám đốc Công ty Du lịch Quảng Nam - Đà Nẵng, Đại biểu Hội đồng Nhân dân tỉnh khóa IV, V, đại biểu Quốc hội khóa VIII... Bất kỳ nhiệm vụ nào anh cũng vượt qua khó khăn, luôn học hỏi, sáng tạo, đổi mới để hoàn thành xuất sắc nhiệm vụ. Nhưng chính những sáng kiến, đổi mới trong thời kỳ bao cấp ấy, anh phải trả giá khá nhiều và để lại bao nhảm lẫn, hoài nghi, đổ kỵ. Anh nghỉ hưu lúc mới 51 tuổi, cho dù anh có thể làm hơn thế nữa để cống hiến.

Cuộc đời anh bước sang một ngã rẽ bất ngờ, táo bạo. Khát vọng được học và phát triển GD luôn thường trực trong anh, từ đó anh đã xóa bỏ bao nỗi đau, rào cản, thoát ra khỏi những biến cố một cách kỳ diệu để thực hiện giấc mơ xây dựng một ngôi trường đại học mang đậm tính nhân văn và hiện đại. Từ một đề án xây dựng trường ĐH tư thục chưa được chấp nhận thời kỳ mới mở cửa nền kinh tế, Trung tâm Anh ngữ tư thục đầu tiên tại Đà Nẵng và khu vực miền Trung, rồi Trung tâm Kỹ thuật – Điện tử Tin học ra đời hoạt động hiệu quả từ năm 1987 đến năm 1992, cũng là tiền thân của Trường ĐH Duy Tân ngày nay.

(Còn nữa)

Anh hùng Lao động, NGU'T Lê Công Cơ: “Thế hệ chúng tôi đã đi qua nhiều chặng đường lịch sử khác nhau. Nhìn vào cuộc sống hôm nay, có bao cái đã mất trong xót xa, tiếc nuối. Và muốn sống không quên, phải nhìn thấy được chính cái ta của ngày mai, ngay từ hôm nay. Chúng tôi chuẩn bị cho ngày mai đang đến. Chúng tôi sẽ bàn giao công việc cho thế hệ trẻ bằng những giá trị đạo đức truyền thống của cha ông và giá trị tiên tiến, nhân văn của loài người”.

Hoàng Lê